

EGYHÁZKÖZSÉGI ÉRTESÍTŐ

A SZÉKESFEHÉRVÁRI CISZTERCI (NAGYBOLDOGASSZONY) PLÉBÁNIA HÍREI

Cím: Szent János köz 1. (Telefon: 22/315-447)

2016. karácsony

Hogyan jutottunk el az idei karácsonyhoz?

Ezt igazán mindenki maga tudja – mondhatnánk – és valóban helyettem senki sem igenelheti Krisztust. Bizonyára, akik ezt a lapot olvassák, nem horizontálisan, földön kúszva, gazdasági, társadalmi, háztartási problémák között keresnek egy családbeli, ismerősök közötti, csupán emberi feloldódást, egy ünnepcsinálást.

Mivel mi Egyházban élünk, tehát családiásan gondolkodunk és egymás jó példájából is merítünk, a következőkben lehetett részünk:

1. Advent Vigiliájún lelki nap értelmezte különösen mélyen az ünnepkört és beláttuk, örömmel lehetünk felelősek utódaink javára is az Isten teremtette világért.

2. Gyerekeinkkel, unokáinkkal versenyezve, megpróbálhattunk bátrak lenni. Mindennap is kipróbáltuk, hogy a „Te szavadra mégis” meg tudom lépni azt a fontos tennivalót, amivel Istennek örömet szerzek, másokon segítek, a lelkiismeretem megnyugszik. Ezt 14 éves korig egy kis angyalaként jellemezte az, aki a bátorság erényét merte gyakorolni.

Napjainkban különösen is fontos, hogy merjük vállalni jó indításainkat, Urunk akaratát. Ez mind a józan ember, de különösen is a hívő elemi törekvése.

3. Utána gondolhatunk annak, mennyire ciszteri szívügy is, hogy minden karácsonyfa alatt legyen Betlehem, amely Isten minket megelőző ajándékozásáról szól, hiszen a Fiát adta közénk és értünk. Így az örökzöld fenyő sajátos jele lesz az isteni Szeretetnek. Tudhatjuk, hogy Dr. Schwartz Elemér ciszterci a negyvenes évek feszültségében mozgalmat indított – nagyon sikeresen – hogy legyen minden karácsonyfa alatt Betlehem.

Kora neves művészeivel kartonlapon közreadta a betlehemi jelenet alakjait, otthon aztán ki-ki ezeket kivághatta és barlangot, vagy istállót készített köréjük.

Még élő karácsonyi jelenet is volt az akkor már templommá alakított Gellért-hegyi sziklakápolna előtt, igazi kisgyermekkel, szereplőkkel, állatokkal. Tisztelhetjük Gy. Kamarás Katalint, aki hosszú pangás után Rómából, a Száz Jászol kiállítás nyerteseként hazahozta a Betlehem készítés játékos örömét. Idén már huszonharmadszor nyílt meg az Országos Betlehemi

Pályázat kiállítása, ez alkalommal a Budavári Magyarság Székházban. Január nyolcadikáig még megtekinthető. Hálásak vagyunk Gergely Imrének, aki az AMKA szervezésében minduntalan szívére veszi ennek a nagyszerű művészi hitvallásnak az összerendezését.

4. Talán azt se hallgassuk el, hogy a Nemzeti Galériában, ugyancsak a Várban, a Jánosréti Mester Szárnyas Oltára hitelesen mutatja be Szent Miklós püspök életét és jótékonyágát. Különösen érdekes, hogy Weöres Sándor nyolc versszakos költeménye kommentálja a nyolc táblakép mondanivalóját. Myra-i Szent Miklós Keletnek és Nyugatnak egyaránt nagy szentje. Bármennyire elrajzolja alakját a télapós kifigurázás vagy a nyugati Klaus rendezvények sora, ő továbbra is arra figyelmeztet, hogy a karácsony úgy a szeretet ünnepe, hogy az Isten szeretete a vezérszólam benne.

5. Folytathatnánk a jóság áradatának bemutatását, ha felsorolnánk a megannyi hangversenyt, zenei áhítatot, találkozót, karácsonyi ünneplést munkahelyen, iskolában, osztályban, cserkészcsapatban. Ez arra készítet minket, hogy ragadjuk meg a kegyelemnek ezt a szent időszakát: Ilyenkor annyira megnyílnak a szívek, hogy még a házassági veszekedéseket is, vagy válópereket is jó eséllyel lehet felülmúlni, új szinten szeretetben egymást elfogadni.

Szívből kívánjuk Egyházközségünk nevében is, hogy ne kevesebb, mint maga Urunk Jézus Krisztus legyen a karácsonyi ajándékunk Eukarisztiában, persze tiszta szívvel, feloldozottan fogadva Őt.

Előd atya

Embernek békeség – Istennek dicsőség!

„Örömmel fogadjuk, mint megváltónkat-nyugodtan láthassuk, mint bíránkat” – ezt kérjük a karácsony előesti mise könyörgésében.

Örömmel készülünk.

Aki örül, az se nem fél, se nem nyugtalankodik. Örül a találkozásnak, mert pártfogóval, segítővel, jó baráttal találkozik. Mi is örömmel készülünk a Krisztussal való találkozásra, hiszen Ő – szent Pál szavaival – kiüresítve jön hozzánk. Szinte otthagyva Istenségét, kisgyermekként jön hozzánk.

Nem kell félnünk, nem feszélyez Isten végtelen nagysága és szentsége. Egy kisgyermek „áruhájában” jön közénk. Ki fél egy kisgyermektől? A kisgyermek mindenki arcára mosolyt varázsol, elfelejteti az aggasztó jövőt, nyugodt alvása mindenkire átsugározza nyugalomát, bizalmát az oltalmazó szülőknél.

Lehet-e nagyobb békeség, mint az oltalmazó Atyaistenbe vetett bizalom?

Ez a bizalom az isteni nyugalom békeségét árasztja az emberre és a világra.

Ez a nyugalom kísér minket a dicsőségben eljövő bíránk elé, aki gyermekként árasztotta ránk isteni békeségét.

Bizalommal állunk bíránk előtt, akitől várjuk, hogy helyeselje életünket.

Bizalommal állunk bíránk elé, akitől várjuk célunk helyeslését.

Bizalommal állunk bíránk elé, akitől várjuk, hogy helyesnek találja útjainkat a földön.

Bizalommal állunk bíránk elé, akitől várjuk, hogy értelmesnek találja földi életünket.

Bizalommal állunk bíránk elé, akitől várjuk, hogy övéi közt tartson meg minket.

Van-e nagyobb dicsőség, mint életünk minden mozzanatának értékelését az isteni értékeléshez mérni? Van-e nagyobb dicsőség, mint védekezés nélkül, ellenvetés nélkül, emberileg szóval föllebbezés nélkül teljesen elfogadni Isten életét?

Lelekiismeretünk békesége így válik Isten dicsőségévé.

Ottó atya

A magyar betlehem

A magyar betlehem hivatott Magyarországon karácsony ünnepét jelképezni.

A betlehem, amellyel a karácsonyi ünnepeket megelőzően királyoknak, pásztoroknak öltözött gyermekek kopogtatnak az ajtókon, hogy elmondják, miként hódol a szegénységben született isteni Kisded előtt szegény és gazdag, ég és föld.

Az a betlehem, amely kegyes szemlélőit arra inti, hogy megszületett a világ megváltója, amely a mindennek felelett győzedelmeskedő felebaráti szeretetnek hirdetője és amely a magyar művészek lelkéből fakad s magyar kéz munkája.

Betlehemet tehát minden magyar katolikus házba, minden karácsonyfa alá! Nem üzletben készen vásároltat, mesteremberek tömegmunkáját, hanem olyat, melynek létrehozásán a betlehemi gondolattól áthatott család apraja-nagyja szertettel fáradozott, minden egyes alakja, minden kicsi része arról a buzgalomról tanúskodik, amellyel a magyar család a gyermek Jézusnak békés, meghitt otthont igyekszik teremteni.

Ezt a hitet erősítő, igaz karácsonyi örömet nyújtó elgondolást kívánjuk szolgálni, amikor a kiváló magyar művészek által tervezett, többszínnyomású, betlehem-kivágó képeinket útra bocsátjuk.

A magyar betlehem-kivágó képeken csupán az alakok vannak. Így a betlehem alapját, a háttérét - hogy minél többet időzzön a betlehemi gondolatnál – a készítő egyéni elgondolása szerint, háti eszközökkel, a háztáján található angyalokból, saját kezűleg kénytelen készíteni. Kérésünkre a nemes ügyérdekében a tanügyi és egyházi hatóságok nemcsak, hogy hozzájárultak a terjesztéshez, hanem annak előmozdítására fel is hívták szerveiket.

A betlehemes mozgalom a hitet s felebaráti szeretetet hivatott erősíteni, Betlehem, magyar betlehemet tehát minden magyar katolikus házba!

Dr. Schwarz Elemér

(1890- 1962)

Családkongresszus

2016. november 10-12-én a **XXIII. Családkongresszuson**, a családról, családi életéről kapcsolatos konferencián vettünk részt Máriabesnyőn, Bíró László püspök úr meghívására.

Az együttlét lelkiiségét a reggeli hétórás szentmise már meghatározta.

Az előadók közvetlen szavakkal szóltak a hallgatósághoz, előadásuk központjába állítva a család meghatározó szerepét.

A család egy apából- egy anyából, és közös gyermekeiből áll.

Rendkívül erős a média által közvetített tévhit, hogy a család lehet azonos nemű szülőpár, mélységes kárt okozva ezzel a gyerekek gondolatvilágában. Tekintve, hogy az internet, az okos telefon már az életünk része, a gyerekek előbb értesülnek fejlődésüket érintő kijelentésekről a neten keresztül, kihagyva ebből a szülőket. Éppen ezért, nagyon fontos, hogy a gyermek szexuális felvilágosítása a szülővel kezdődjön, beszélgetéssel, nem rejtélyes fogalmazással, elkerülve ezzel az esetleges tévutakat.

Az előadó atyák, akik jelenleg is tanítanak egyetemen, főiskolán, idősebb koruk ellenére meglepő nyíltsággal beszéltek a nemi hovatartozásról, szexualitásról, meglepve ezzel a hallgatóságot, aminek úgy gondolom, örültünk. A világ óriási változáson megy keresztül, és rendkívül fontos, hogy a katolikus egyház megőrizze híveit, és a felnövekvő ifjúságot.

Demeterné Pápai Erzsébet

Zarándokaltok

VI. CISZTERCI ZARÁNDOKLAT

Szent Márton Zarándoklat - Szombathely, Kőszeg – 2016. 05.07.

Tekintettel a Szent Márton évre a Ciszterci közösség újabb zarándokutat szervezett Székesfehérvárról. Ezúttal a Szent Mártonhoz is kötődő Szombathelyre és Kőszegre vezetett az út Király Mária és a Mészáros Endréné testvérünk által megszervezte Előd Atya támogatásával.

A zarándok csapat papi vezetője Előd Atya körül a zarándokok közt ott volt sok korábbi rendezvényeken is rendszeresen résztvevő idősebb testvérünk mellett több család, fiatalok, sőt volt nagymama ki elhozta unokáit is.

Az utazás Szombaton reggel kezdődött a székesfehérvári buszpályaudvarról. Előd Atya szokás szerint nem üres tarsollyal érkezett, máris szétszította a „csokikat” (Fekete fehér mintás zsolozsmás könyvecskéket) és útközben ki-ki csatlakozhatott a reggeli felolvasáshoz. Közben gyönyörködhattunk a táj szépségében.

Szombathelyen első állomásunk a Szent Márton templom volt, ahol 9:00-kor szentmisét tarthattunk Előd Atyával a csoportunk részvételével. Azt követően idegenvezetést kaptunk helyben a Szent Márton Emlékmúzeumban ahol megismerhettük Szent Márton életútját és a Domonkos rend megalakulásának történetét.

Azt követően átzarándokoltunk a Szombathelyi Székesegyházba, átmentünk az „Irgalmasság Kapuján” és gyönyörködhattunk a monumentális méretű templom díszes építményeiben, oltárában.

Ezt követően buszunk elindult tovább Kőszeg felé. Kőszegen első utunk a Verbita Rendházba vezetett, ahol szívélyesen fogadtak bennünket. Előadást hallgathattunk meg

A Verbita rend kialakulásáról és a missziós szolgálatokról a világban. Megtisztelték bennünket egy ebéddel majd sétát tettünk a rendház csodálatos parkjában.

Majd elindultunk Kőszeg belvárosába és útba ejtettük a temetőt, ahol mondtunk egy imát azért az elhunyt Verbita tiszteleteseért, aki sokat tett missziói során testvéreiért, akit Király Mária testvérünk is jól ismert. Természetesen nem lehetett kihagyni a kőszegi Jézus Szíve templomot, majd elvegyülve a színes turista látogatók közt megnéztünk még az óvárosban számos nevezetes régi templomot és a Kőszegi várba is benéztünk.

Hazaúton lehetőség nyílt a mikrofonba elmondani kinek milyen élményt nyújtottak a látottak, majd a hangulat megőrzése végett a közös éneklés szórakoztatott bennünket.

Ezen a zárandokúton is rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak, erről tanúskodnak az ott készült fényképfelvételek is. Megismerhettünk számos olyan régi, történelmi jellegű műemlékeket és ma is prosperáló kegyhelyeket, templomokat, amelyek színesítik hazánk történelmi és egyháztörténeti vidékeiről meglévő ismeretinket.

Köszönet érte a szervező testvéreinknek és a zárandokcsapatot vezető Előd Atyának.

Herbst Rudolf

VII. CISZTERCI ZARÁNDOKLAT

VÁC, Kismaros, Nógrád, Tereske -2016. 10. 22.

Az őszi zárandokutunk ezúttal Vác, Kismaros, Nógrád és Tereske felé vezetett. Megszervezését ismét Király Mária és a Mészáros Endréné testvérünknek és Előd Atya tanácsainak és közreműködésének köszönhetjük. A zárandok csapatban sok korábbi úton is rendszeresen résztvevő idősebb testvérünk mellett jelen volt néhány új család, fiatalok, valamint megtisztelte részvételével több képviselő testvérünk is a Ciszterci Egyházközség helyi vezetőségéből.

Az utazás Szombaton kora reggel 6:30-kor kezdődött a székesfehérvári buszpályaudvarról. Előd Atya szokás szerint ismét szétosztotta a „csokikat” (Fekete fehér mintás zsolozsmás könyvecskéket) a reggeli felolvasáshoz.

Vácon elsőnek a Ferencesek Templomát néztük meg és idegenvezetőnk révén megismerhettük történetét, megtekinthettük a fából kifaragott oltárcsodákat, történelmi kort megélt bútorzatát.

Azt követően átmentünk a Székesegyházba megcsodálni a csodálatos oltárt és fali építményeket, freskókat a kupolában. Itt a teljesség kedvéért Király Mária testvérünk kiegészítette az úti és helytörténeti irodalmi válogatásából felolvasva a helyi látványosságokat.

Buszunk ezután Kismaros felé vette az irányt a Ciszterci Nővérek Monostorába. Tíz perc hegyre felmenő gyaloglást követően felértünk, majd a modern stílusú, de művészen, érdekes fa tetőszerkezettel megépített templomban Előd Atya szentmisét celebrált ministránsaink közreműködésével.

Utána Zsolozsma volt a nővérekkel közösen, melyet követően kaptunk egy előadást a monostor és a Nővérek közösségének megalakulásának történetéről, a politikai viszonyok miatti hányattatásokról a sok munkán és a pártfogók, támogatók révén történt felvirágzásig.

A nővérek imádkozás és Zsolozsmázás közti időszakban rengeteget dolgoznak, vállalkozóként méhészkedéssel, lekvár főzéssel, vendégek fogadásával is foglalkoznak, akiknek különféle különleges hangszereken is szoktak muzsikálni a hétvégi látogatási napokon.

Berkenyén egy keresztény szellemiségű étterembe mentünk ebédelni, amit frappánsan és gyorsan tálaltak fel szépen megcsinált környezetben.

Nógrád községbe érve első utunk a Csaba Atya által „életben” tartott szépen felújított templomba vezetett, ahol lélekemelő történeteken keresztül ismertük meg az életet közösségükben. Bízató szavakkal fordult az Atya a fiatal generációkhoz motiváltságuk felcsigázása végett.

Ezután felmentünk a több évszázados, több nemzet által el és visszafoglalt Nógrádi várba, ahonnan gyönyörű panoráma nyílt a környékre amelyet a Jóisten Pazar délutáni napsütéssel világított be nekünk, hogy jó fotókat készíthessünk.

Legvégső állomásunk Tereske volt, ahol egy nagyon régi kicsi templomot látogattunk meg. A gondnok asszony előadta mi zajlott ott a történelmi évek során, majd megtekintettük az alagsori kápolnát és Szúnyogh Xavér Ferenc O.S.B. tiszteletes síremlékét.

Hazaúton ismét lehetőség volt a mikrofonba elmondani kinek milyen élményt nyújtottak a látottak, majd a hangulat megőrzése végett a közös éneklés kezdődött.

Ezen a zárándokúton is rengeteg élménnyel lettünk gazdagabbak, erről tanúskodnak az ott készült fényképfelvételek is. Megismerhettünk számos olyan régi, történelmi jellegű műemlékeket és ma is prosperáló kegyhelyeket, templomokat, amelyek színesítik hazánk történelmi és egyháztörténeti vidékeiről meglévő ismeretinket.

Köszönet érte a szervező testvéreinknek és a zárándokcsapatot vezető Előd Atyának.

Herbst Rudolf

2016. év zenei eseményei templomunkban

2016. 03. 19-én Virágvasárnapi zenei áhítatot tartott a **Hermann László Kamarazenekar** **PIE JESU** címmel. Műsorukon Mozart, J. S. Bach, Händel, Bruch, Fauré és Respighi meditatív művei csendültek fel.

A nagy sikerű hangversenyből nehéz kiemelni művet, de az alábbi műsorszámok különösen tetszettek:

J. S. Bach: g-moll oboaverseny lassú tétele, melyet Bernáth Balázs adott elő nagy átéléssel.

M. Bruch: g-moll hegedűverseny – Adagioja Jobbágy Andor virtuóz előadásában.

G. Fauré: Requiemből a Pie Jesu ária, melyet Radics Éva (szoprán) nekelt gyönyörű hangján, szuggesztíven. A hangverseny keretében, illetve ráadásaként felhangzott G. Fr. Handel: Sába királynő érkezése – a Salamon oratóriumából.

Köszönjük Major István karnagy úrnak a hitvalló konferálást, az energikus vezénylest és a közreműködőknek, hogy ilyen nagy élménnyel ajándékozták meg a templomot megtöltő hallgatóságot!

2016. 04.03-án a Musica Cisterciensis sorozat idei első koncertjén **Mozart Salzburgban** címmel a veszprémi **Liszt Ferenc Kórustársaság** műsorában gyönyörködhattunk. A zenés áhítaton Mozart alábbi művei csendültek fel:

A nagy Credo mise és ennek betétjeiként a Laudate Dominum motetta, illetve az F-dúr templomi szonáta. A salzburgi hercegérsek számára komponált mise címe azt jelzi, hogy a 3. tételében a Credo = Hiszek felkiáltás 18-szor hangzik fel.

Közreműködött a Bakony Filharmónia zenekar, szólisták: Bányai Júlia – szoprán, Bojta Zsuzsanna – alt, Árvai Dániel – tenor, Hámori Szabolcs – basszus. Vezényelt: Kővári Péter.

Számomra nagy élményt jelentett a mise Sántus tétele, illetve az áhítattal előadott Laudate Dominum motetta Bányai Júlia énekével.

Az 1958-ban alakult Prima Primiissima és a Magyar Művészetért díjas Kórus legutóbb **"Hangversenykórus Summa cum laude"** kitüntetéssel nyerte el, művészeti vezetője **Kővári Péter** orgonaművész.

A nagyszerű zenei élményt vastapssal honorálta a hálás közönség.

2016. 06.05-én a Musica Cisterciensis sorozat keretében **Párbeszéd brácsára és orgonára** címmel két fiatal művész kápráztatott el bennünket:

Közreműködött **Virágh András Gábor** a budapesti Szt. István Bazilika orgonaművésze, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem oktatója, aki orgonaművész-, tanári diplomáját kitüntetéssel szerezte meg.

2013-ban a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zeneszerzés szakán diplomázott.

Előadóként Magyarország mellett Ausztriában, Csehországban, Franciaországban, Hollandiában, Németországban, Romániában, Svájcban, Szerbia-Montenegróban, Szlovákiában, Izraelben, az Egyesült Királyságban és az Egyesült Államokban lépett fel.

Zeneszerzőként számos hazai, és külföldi hangversenyen, ill. fesztiválon hangzottak el művei.

Számos kitüntetése közül kiemelkedik a JUNIOR PRIMA DÍJ (2011) és az ISTVÁNNFFY BENEDEK zeneszerzői díj (2015).

Kiss Alexandra Enikő brácsaművészi diplomáját 2014-ben a Zeneakadémián kitüntetéssel szerezte meg. Számos kurzuson vett részt.

A 2014-ben megrendezett XI. Országos Dohnányi Kamarazene Találkozó és Versenyen Nívódíjban részesült. Jelenleg a Zuglói Filharmónia brácsa szólamának tagja, valamint rendszeresen fellép a Weiner-Szász Kamarazenekarral.

A fiatal művészpár Koloss István, Max Reger, J. S. Bach, Gárdonyi Zsolt, Rachmaninoff művei mellett Virágh András Gábor két szerzeményét is bemutatta.

Különösen tetszett Bach: d-moll szőlőszvitjének virtuóz előadása a brácsaművész kiváló előadásában; Rachmaninoff: Vocalise című műve az említett két hangszer párbeszédével, valamint Bach: a-moll prelúdium és fugája az orgonaművész szenzációs interpretálásában. Meglepett, hogy a 14 regiszteres kis orgonánkon mennyi hangszínt tudott elővarázsolni a kiváló művész.

Egyházközségünk nevében szégyenkeztem, hogy erre a csodálatos produkcióra csupán 25-30 ember volt kíváncsi, hiszen a művészek családottságát is tükrözte arcuk a taps megköszönésekor!

2016. 07.21-én a Harmonia Albensis templomi koncertek keretében az **Anima Musicae Kamarazenekar** szerepelt templomunkban. Műsorukon az alábbi zeneművek csendültek fel:

E. Grieg: Holberg Svít

G.F. Händel: G-Dúr Concerto grosso

P.A. Locatelli: c-moll Concerto grosso

F. Mendelssohn: D-dúr Vonósszimfónia.

Anima Musicae jelentése: a zene lelke. A csupa fiatal művészből álló Junior Prima díjas együttes 2010-ben alakult, az európai szintű hangzásra és a magyar zenei hagyományokra épülve folyamatosan keresi az új kihívásokat. Az Anima Musicae Kamarazenekar több nemzetközi verseny díjazottja, melyek közül kiemelkedik a 2014-ben Párizsban megrendezett T.I.M. (Torneo Internazionale di Musica) elnevezésű, ahol a több mint háromezer induló között harmadik helyezést ért el.

Művészeti vezetője: *G. Horváth László*, szakmai mentora Rolla János.

Az est nagy gyönyörűséget szerzett a népes közönségnek, melyen a német és olasz barokk mesterművek mellett a 8 éves!! Mendelssohn ritkán hallható D-dúr vonósszimfóniája és Grieg népszerű sikerdarabja a Holberg svít is elhangzott.

2016. 10.28.-án az AEGIS Alapítvány szervezésében a Musica Antiqua Sorozat I. keretében a **Flauto Dolce Együttes** (Kolozsvár, Románia) adott nagy sikerű koncertet templomunkban. Színes, soknemzetiségű 17-18. századi romániai régi zenét adtak elő korabeli hangszereken. A fellépő művészek a kolozsvári Zeneakadémia tanárai: Majó Zoltán-furulyák, művészeti vezető; Kővári Aranka –furulyák, Miklós Noémi- csembaló és Mihaela Maxim- szoprán. Műsorukban latin, magyar, román, örmény, szász, moldvai és haszid (héber) egyházi és világi dalfeldolgozásokat mutattak be.

Az énekesnő csengő szoprán hangon, nagy átéléssel adta elő a dalokat, mindegyiket eredeti nyelvén. Elhangzott két Csokonai feldolgozás is magyarul. A zenészek virtuózan szólaltatták meg különleges hangszereiket. Köszönjük a szép élményt!

2016.12.04.-én a Musica Cisterciensis sorozat keretében adventi zenés áhítat volt templomunkban.

Kővári Péter orgonaművész és **Cserta Balázs** művésztanár gyönyörködtette a nagyszámú hallgatóságot. A szentmisén elhangzott orgona és tárogató duó műsora: Rorate Caeli gregorián-spanyol változat, Norvég dal, Nun komm der heiden Heiland korál, Delibes: O salutaris. A Szent vagy Uram népénekeit is fűvös hangszer kísérte.

A hangversenyen felhangzott 1.) Johann Pachelbel: Magnificat: Primi toni (a tételek között Cserta Balázs szaxofonon improvizált.) 2.) Buxtehude: d-moll Ciacona 3.) Puer Natus-Personen Hodie gregorián feldolgozás (orgona-szafonon) 4.) J. S. Bach: Nun komm der Heiden Heiland BWV 659 – korálelőjáték Kővári Péter művészi orgonajátékáival. 5.) norvég karácsonyi népdal (furulya-orgona).

A lélekemelő estet a nagyszámú közönség hálás tapssal köszönte meg.

2016. 12.10.-én a székesfehérvári **Ars Musica Zenebarátok Egyesülete** adventi hangversenyt adott templomunkban. Az esti szentmisén elhangzott Kodály Zoltán, Magyar miséje, Kodály Miatyánkja, Young: Alleluja című kompozíciója.

A kórushangverseny I. részét latin és angol nyelvű adventi és karácsonyi énekek alkották, a II. részben Strube, Gárdonyi Zoltán, Draskóczi és Gruber művek következtek. Karvezető: **Szabó Adrienn**.

Az est szölistája **Teleki Miklós Artisjus díjas orgonaművész** volt, aki több évig a Siófoki Nemzetközi Orgona Mesterkurzus tanára volt. Műsorában két ritkán hallható, nagyszabású orgonamű szerepelt J. S. Bach: Esz-dúr prelúdium és fuga, és ugyanezen szerzőtől az a-moll fantázia és fuga. Számomra nagy élmény volt közelről látni (és lapozni), ahogy a művész lába boszorkányos ügyességgel száguldott a pedálzaton, illetve a bonyolult polifóniát rendkívüli ügyességgel és pontossággal játszotta a billentyűzeten.

Bámulatos, hogy a 67 éves Angster orgonákon (talán az utolsó megépített hangszerükön, mert államosítás után a 150 éves orgonagyár, ládákat és koporsókat gyártott!) milyen csodálatos hangokat képes varázsolni a művész. A felejthetetlen zenés áhítatot szűnni nem akaró vastapssal köszönte meg a templomot megtöltő hallgatóság.

Lapzártá miatt megemlítem, hogy **december 17-én** karácsonyi koncertet ad a **Székesfehérvári Ifjúsági Fűvőszeneke**, az elmúlt évek tapasztalatai alapján bizonyára nagy sikerrel!

A 2016-os év összesített zenei alkalmai:

8 zenés áhítat volt templomunkban:

4 kamarazenekari,

2 hangszeres duó és

2 énekkari koncert.

Tóth János
kántor

Ciszterci és Bencés Harmad rendek találkozója templomunkban

December 3-án 10:00 órakor stílusosan zsolozsmával és Szentmisével kezdődött a Harmad rendek találkozója. A szentmise keretein belül égő gyertya kíséretében újíttuk meg ígéretünket a rendünk iránt.

Templomunkat bemutattuk a testvéreinknek, majd az Oratóriumban folytattuk tovább a napot egy közös tízóráizzással.

Azután előadást hallgathatunk a bencés rendből Elréd atyától, aki Pannonhalmáról érkezett.

Később Brückner Ákos Előd atya: „Isten az életben...” - dialógusát kísértük figyelemmel. A kis csoportos beszélgetéseken keresztül megvitattuk a feltett kérdéseket, és személyesen, közelebbről is megismerkedhetünk egymással.

Adventi „Nyitott templomok”

Az idén második alkalommal a Ciszterci templomban került megrendezésre az „Adventi nyitott templomok”. December 3-án, 10-én és 17-én 16:00-18:00-ig.

Bár az időkeret szűkös volt, a 3 szombaton 800-1000 db mécesest osztottunk szét az utcáról betérő vendégeinknek.

A szervezőkkel együtt minden héten más és más feladatokkal fogadtuk a hozzánk érkező látogatókat.

December 3-án a gyerekek hópolyheket készítettek, a családokkal a szeretett nyelvekről beszélgettünk. Akik bejöttek a templomba szentek és híres emberek gondolataival találkozhattak. A kórusunkon *Galambos Évák* gitározta és énekeltek.

December 10-én angyalakat készítettek a gyerekek, a családok a négy sarkalatos erény jelképeit kutathatták fel a templomban. Ezen a héten *Virág György Barnabás és társai* gitározta énekeltek.

Pápák és püspökök üzeneteiből lehetett választani. Itt, Fehérváron méltán híres Prohászka Ottokár: **Elmélkedések az evangéliumról** című könyvéből, az adventtel kapcsolatos gondolatokat válogattuk össze. Más írásaiból is idéztünk. Vendégeink találkozhattak Szent Ágoston, Szent XXIII. János pápa, XVI. Benedek írásaival és Ferenc pápa twitter üzeneteivel is.

A közös ebédet követően felkerekedtünk, és megmutattuk a múzeumunkat. A napot közös adventi énekléssel zártuk.

Erre az alkalomra nagyon sok testvérünk érkezett el hozzánk. Hálás szívvel gondolunk vissza erre a mélyen gazdag lelki napra. Sok lendületet adott a mindennapokhoz.

Németh Gertrúd

priorissza

Nagy Szent Gertrúd Ciszterci Obláció

December 17-én a kicsik Betlehemet készíthettek, majd a családok együttesen a Szentháromságot keresték meg. Könyvjelzőt lehetett választani.

Itt egységesen, mindegyiken ugyanaz az ige szerepelt: **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda...”** Jn. 3.16.

Majd napi jó cselekedeteket húzhattak a hozzánk látogató résztvevők. Az apróságoknak édességgel kedveskedtünk.

Egységesen, a három szombaton, volt imasarak, Szentségimádás melyet *Lévay Istvánék* vezettek. *Brückner Ákos Előd atya* pedig a meghallgat”lak” oltárnál szolgált. Katolikus testvéreink akár Szentgyónásukat is elvégezhették.

Számtalanszor előfordult, hogy szemlélődő testvéreink a padokban ülve elcsendesedve velünk maradtak.

Nagyon köszönjük a szervezők misszióját, a ciszterci képviselőtestület hozzáállását, segítségét, együttműködő támogatását, azt, hogy együtt dolgozhatunk Isten dicsőségére.

Németh Gertrúd
képviselő testületi jegyző

A Ciszterci Nagyboldogasszony Antiochia közösség életéből

2016 október 28 – 30-án tartottuk közösségünk 30. Hétvégéjét, a Ciszterci Szent István Gimnázium dísztermében.

A Hétvégén 35 fiatal vett részt. *Kilenc újoncot avattunk*, ekkor kerülhetnek be új tagok a közösségbe.

Tizenhárom előadást hallottunk fiataloktól, hitről, Istennel való kapcsolatukról, önvizsgálatról, mit jelent ma kereszténynek lenni, sok zenével, közösség építő játékokkal, lelkes, vidám hangulatban.

Szombat esti kiengesztelődésünkre két atyát sikerült elhívni: Tóth András atyát és Előd atyát. A Hétvége sikeréért a fiatalokon kívül a háttérből hatvanketten vettek részt: nyitották meg otthonukat az alvócsoportoknak, „angyalcsapatban” szolgálták a közösségünket, műhelymunkában segítettek az előadások elkészítésében.

Köszönjük szeretettel vállalt gondoskodásukat, imádságaikat. Segítségükre továbbra is számítunk.

*Lévay István és Ági
antiochiás szülőpár*

KARITÁSZ-tól köszönet és kérés!

Köszönjük az egyházközség tagjainak a sok segítséget: az Adventi és Nagyböjti tartós élelmiszereket, a bejárat jobb oldali Karitászs-perselyébe tett adományaikat és a Szent Erzsébet naphoz kapcsolódó országos gyűjtéshez való felajánlásukat.

A jó Isten fizesse meg sokszorososan!

Köszönik az idős emberek, akiknek nyugdíjuk minden ezer forintja kiszámolva és beosztva van. Bizony nagyon jól esik nekik a segítség.

Köszönik az édesanyák, akik egyedül nevelik gyermekeiket, még fogyatékkal élő gyermekeket is. Könnyüket el nem rejtve köszönik meg mindig a Karitászs támogatását.

Nagyobb öröm adni, mint kapni! Ismerjük a régi mondást. És mi karitászs-munkatársak látjuk és tapasztaljuk a másik oldalt is, a rászoruló hálás örömet. Isten a jó kedvű adakozókat szereti, vagyis megáldja. Ennél nagyobb jutalom nem is kell!

Kéréssel fordulunk önmagunkhoz!

Kérjük azok jelentkezését, aki a környezetükben élő idősekhez szívesen elmennének, szellemi-lelki segítséggel, illetve – ha lehetséges - anyagi támogatással mellettük állnának név, lakcím és telefonszám megadással a sekrestyében jelentkezzenek.

Hálás és imádságos szeretettel: a Ciszterci Karitászs csoport tagjai nevében:

Király Mária

Brenner János Ministráns Kör

Templomunkban áldozatos szolgálattal telt, esemény dús évért adhatunk hálát. Az egyházi év során részt vettünk egyházközségünk évközi és ünnepi miséin, az egyházmegye által szervezett ministráns találkozón és emlékmiséken, valamint ifjúsági zárandoklatán.

Összejöveteleinket minden hónap 3. vasárnapján tartottuk és tartjuk továbbra is az Oratóriumban a sekrestye fölötti teremben.

Az elkövetkezendő újesztendőben is szeretettel várjuk mindazon fiatalok érdeklődését, akik szívesen szolgálnának a szent misén és megismerkednének részletesebben a liturgiával.

Hálát mondunk ezekért az élményekért és köszönöm a

lelkes szolgálatot!

"Az Istent szeretőknek minden a javukra válik"
(Róm 8,28) - Brenner János újmisési jelmondata papi életének vezérgondolata volt. Ezzel a lelkiütemmel élt és halt Krisztusért és a reábizottakért.

Lévay András

Endrey-Nagy Ágoston
Ciszterci Szent István Gimnázium

Ősz van

Szeptember első fele még szinte összefolyt a Nyárral, mert az ragaszkodott trónjához, s nem akarta átadni a közelgő Ősznek. De végül beadta a derekát, és Ősz elfoglalta méltó helyét a természetben.

- Ekkor már múltidéző illattá vált a csend, és érett, vágyó álmokat sóhajtottak a hordók, mert bennük pezsgő érelelődött a must, mint az élet édes ígérete. A tőkék körül mérgesen dongtak az aranyszínű darazsak, mert eltűntek a zamatos fürtök, s csupán pár aszúsodó szőlőszem árválkodott a levelek között.

Bosszúsak voltak a megkésett seregélyrajok is, mert amikor megszállták a szőlőskerteket, csak a mind jobban elszíneződő levelek zörögtek unottan.

- Minek jöttetek ide? Nincs itt már semmi.
- Igaz, bizony semmi – és kétségbeesetten kaptak szárnyra, mikor az öreg gazda közéjük durrantott puskájával.
- Ezt nektek! – kiáltott utánuk, aztán a puskát letámasztotta a falhoz, ő maga pedig beült a karosszékre, és arcát sütötte a derengő nappal.
- Elmúlt a nyár, elmúlt a szüret, mert elindultak az Idő végtelen országútján... és lassan múlik az élet is – gondolta.

Az árokpárt utolsó virágai is megfakultak, és éjjelenként az utolsó őszi tücskök hangolták fel bánatos szavú hegedűiket.

A fészkek megüresedtek, búcsút mondtak a vándoroknak, kik magukkal vitték a nyarat dél felé. A gólyák, fecskék, bankák, poszáták és a többi költöző madár már régen útra keltek telelőhelyeik felé, hogyha Egyházközségi Értesítő

majd elernyed itthon a tél jeges marka, visszatérjenek hazájukba, mert hívja őket a lét törvénye: a fészkekrakás és az utódok nemzése. Akkor már virágok nőnek a réten, a tóparton düledt szemű kecskebékák brekegnek, és a nap ragyogásában ott ül a virágkoszorús Tavasz...

De most még ős van. Fáradtan zörögnek a kukoricalevelek, ha szél fúj be közéjük, és erőtlenséggel, ezüstös ökönyálak utaznak a szellővel.

Hajnalonként dörög a fűszálakra, s a fák levelei hullani kezdenek.

Egyik nap valaki zengő hangon szólt az öregemberhez, de ezt csak ő hallotta.

- Őszre jár az idő, Mihály.

- Tudom, Uram. Akkor induljunk – mosolyodott el álmában.

És másnap halk zörgéssel vitte ki a szekér a koporsót, melyben az öreg Mihály feküdt. A gyászolók némán kísérték a temetőig, és mögöttük lassan leülepedett az útra a Csend pora.

- Hiába, ősre jár az idő... - sóhajtottak a kukoricák az aratásra gondolva.

Csend van. Ősz van. Hűvösödnek a hajnalok, s a fák egymás után dobják le leveleiket. A földtől kapták, és most neki készítenek belőlük takarót. Neki, s a benne szunnyadó magoknak, melyekből talán ibolya lesz, talán bükkfa. Hosszabbodnak az éjszakák, és a téli álmatlanság állatok már vackukon pihennek. Mindent átjár a november hideg lehelete, és az áttelelő madárcsapatokba verődve kutatnak az etető környékén.

- Nincs, nincs – mondják a csalódott cinegék, mert sok ember nem tudja, hogy érdemes már megkezdeni az etetést.

- Nincs, nincs – aztán ijedten felrebbennek a portyázó karvaly láttán.

A szürke égen egy vadlúdcsoport vonul, a lassan közeledő tél hírnöke. Talán mondanak egymás közt valamit, de oly magasan repülnek, hogy gágogásukat már nem lehet hallani.

Csend van. Ősz van...

Illés Sándor:

Túrmezei Erzsébet:

Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
Lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ő, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,

Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ô, Isten Fia, Ô, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugy-e, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölen kis leány beszél.
„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugy-e, apukám, nagyon szereted?”
Az apa leteszi a gyermeket.
„Ugy-e, szereted? Ugye, szereted?”

Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könny fakad.
Most vádak hall, kínzó vádak.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.
S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szólólongató, szép éneke:
„Szegény lett érted. Ugy-e, szereted?”

Wass Albert:
Angyalka

Feketén készülődött a karácsony. Reggel óta szünet nélkül csorgott az eső, s a kisváros csatakos utcáin hideg köd tapadt a házfalakhoz. Az emberek föltűrt gallérral, morcosan siettek, s ázott, ócska ruháikban még soványabbaknak és éhesebbeknek látszottak, mint máskor.
A rendőrség épületében rosszkedvű homály uralkodott. A főnök indulatosan csapkodta az ajtókat egész nap, s Egyházközségi Értesítő

az írnok behúzott nyakkal hajolt az asztala fölé, csak lopva mert néha a faliórára pislogni. Iszonyú lassan mászott az idő.

Öt perccel négy előtt a főnök kilépett a belső irodából. Kabát volt rajta és kalap.
- Kimegyek levegőzni, Krájinik - mordult rá az írnokra.
- ha ötig nem jövök vissza, hazamehet. Jelentés?
A sovány írnok buzgó igyekezettel szökött fel székéről.
- Semmi fontos főnök úr. Az öreg Garami két hete nem jelentkezett...

A hatalmas rendőrfőnök hangja úgy csattant a nyaka közé, mint a mennydörgés.

- És ezt csak most jelenti? Behozatni a vén bitangot! Büntetőcellába vele! Tán azt hiszi a vén semmirevaló, hogy amiért törvényszéki bíró volt annak idején, most nem kell engedelmesskedjék a törvénynek?

Majd megtanítjuk! Ahelyett, hogy hálás lenne, amiért kiengedték a munkatáborból, s megúsza annyival, hogy hetenként egyszer jelentkeznie kell! Most már az is sok neki! Mihelyt bejön a járőr, küldje ki utána! Érti?

- Igenis - hebegte az írnok, s a főnök haragtól fűjtatva kidübörgött az irodából.

Az ajtót döngve csapta be maga után.

Kint esett az eső. A hatalmas úr föltúrta kabátján a gallért, s lassú léptekkel megindult az utcán. A ködszagú, nyirkos levegő jólesett, s ahogy zsebre dugott kezekkel, maga elé bámulva haladt, megpróbált nem gondolni semmire. Arra sem, hogy karácsony van. A múltira sem. Semmire. De a lépte súlyosak voltak, s vállait valami nyomta láthatatlanul.

Ázott kis olesó ruhában sovány leányka haladt előtte az utcán, vállán karácsonyfát cipelt.

Alig lehetett több tíz esztendősnél. Nagy volt számára a fenyő, s nehéz, alig vonszolta magát alatta. Harisnyátlan, vörösre fázott lábán, nagy elnyűtt munkásbakancsot viselt.

Időnként megállt, letette a fát, és kékre fagyott kezeit szájához emelte. A rendőrfőnök lassan utolérte, és megállt mellette.

- Kinek viszed azt a fát? - kérdezte haragosan.

A leányka ijedt szemekkel nézett föl reá. Szemei kékek voltak és nagyok.

- Haza, nagyapóhoz rebegte félénken. - Nagyapó beteg. A temető szélén vágtam. Nem szabad?

- Miért ne lenne szabad... - morogta a főnök bosszúsan. Valami furcsa, megmagyarázhatatlan érzés fogta el, ahogy azokba a kék szemekbe nézett.

- Hol laktok?

- A Rigó utcában.

A hatalmas ember körülnézett. Üres volt az utca, és félíg már sötét. Hirtelen lehajolt és megmarkolta a fát.

- Majd én viszem - dünnyögte valami furcsa szégyenkezéssel a hangjában - nehéz neked.

A kislány ámulva nézett föl reá, a szeme ragyogott.

- Milyen jó ember maga!

- Gyere! - morogta a főnök, és megindult a Rigó utca felé, vállán a fenyővel. Szó nem esett közöttük egész úton. Egy ház előtt a leányka megállt.

- Itt lakunk - mondta - hátul...

A főnök is megállt, és a fenyőt letette maga mellé a falnak támasz

- Köszönöm, hogy olyan jó volt... - kezdte a leányka bizonytalanul, de a rendőrfőnök legyintett. Szinte gorombán mondta:

- Ne köszönj semmit. Csak emlékeztetted valakire, ennyi az egész. Nekem is volt egyszer egy kislányom, olyan, mint te...

A goromba hang furcsán ellágyult, s a leányka csodálkozva nézett föl a nagy erős emberre.

- Hol van most?

- Meghalt.

Csönd volt a szó után, mély és sötét csönd. csak az esőt lehetett hallani, ahogy alácsorgott a háztetőről.

- Akkor az égből van - szólalt meg a kislány tárgyilagosan.

- Ott van az én apukám is, meg anyukám is. Biztosan együtt vannak ott most, és az ő kislányuk, a maga kislánya ott fönt... Nem jön be? - kérdezte hirtelen. - nagyapó örvendene, s én is...

Segíthetne nekem földíszíteni a karácsonyfát... Aztán énekelnék egy kicsit, ahogy karácsonykor szokás...

A nagydarab ember lehajtotta a fejét, és egy pillanatra félrefordult. Mintha egy könnycseppet törölt volna ki a szeméből.

Aztán lehajolt a fenyőfáért.

- Gyerünk hát! - mondta, és a hangja furcsa volt, mély és halk, és egészen más, mint azelőtt...

A leányka kinyitotta a kaput, és előrement. Megkerülték a házat.

- Még azt sem tudom, hogy mi a neved - szólalt meg a rendőrfőnök, mikor a hátsó ajtóhoz értek.

- Angyalka - felelte a kislány, és kezét rátette a kopott kilincsre.

- Így szólítanak az emberek. Egyébként Rozi a nevem, csúnya név, ugye? Legyünk csöndesen, hátha nagyapó alszik...

Óvatosan kinyitotta az ajtót és belesett. - Jöjjön! - suttogta halkán. Aztán elakadt a szava és egy pillanatig döbbenne nézett.

- Valami baj van? Beteg talán? A rendőrfőnök halálos sápadt volt, és reszketett. S a szemei... a szemei olyanok voltak, mint aki kísértetet lát.

- Beteg? - ismételte meg a leányka ijedten a kérdést. A rendőrfőnök megrázta a fejét, és szótlanul belépett a nyitott ajtón, vállán a karácsonyfával. A szegényesen berendezett szűk kis szobában egy árva villanykörte égett, fénye hideg volt és kietlen. A szoba sarkában ócska vaságyon, fehér hajú, sovány öregember aludt a falnak fordulva.

A főnök odatámasztotta a fenyőfát a fal mellé.

- Nincs tűzrevalótok, - kérdezte dörögve, és állával a sarokban álló pléhkályha felé bökött. A leányka betette az ajtót.

- Van egy kevés, de takarékoskodni kell vele - súgta. A szekrény alól előhúzott egy fából készült karácsonyfatalpat, és az asztalra tette.

- Ide tesszük a karácsonyfát, jó?

A főnök föltette a fenyőfát a talpra. A leányka kinyitotta a szekrényt, és elővett egy papírdobozt.

- Amíg nagyapó alszik, földíszítjük a fát - súgta és odatette a dobozt az asztalra. Használt karácsonyfadísz volt benne. A szekrényajtó nyikorgására az öregember ott az ágyon megmozdult, köhögni kezdett, majd nehézkesen átfordult a másik oldalára. Szemei lassan megnyíltak és keresve tapogatták végig a szobát. Aztán megakadtak a rendőrfőnökön és nem mozdultak többet.

Nagyapó - újságolta a kislány lelkendezve - ez a jó bácsi segített nekem hazahozni a fát!

Nagyon jó bácsi, nagyapó, neki is van egy leánykája fönt az égből, ahol anyuék vannak, és én behívtam, hogy legyen velünk karácsony estéjén... Ugye jól tettem nagyapó?

- Jól tetted, Angyalka - felelte az öregember halkán, anélkül, hogy levette volna szemét a rendőrfőnök arcáról. - tessék leülni rendőrfőnök úr...

Köhögés rázta meg, görcsös, csúnya köhögés.

A rendőrfőnök néhány pillanatig döbbenne nézte hamuszürke arccal. Aztán lassan odament az ágyhoz.

- Nem tudtuk, hogy beteg, Garami úr - mondta halkán. - Hívatott orvost?

A volt törvényszéki bíró megrázta a fejét a gyűrött párnákon.

Kár nekem az orvos - hörögte - tudom én azt. Az idő eltelt fölöttem. Mindannyiunk fölött eltelik egyszer. Ebben az egyben nincs különbség közöttünk...

A köhögés miatt alig lehetett megérteni a szavait. A rendőrfőnök lassan leült az ágy melletti székre és arcát a tenyereibe hajtotta. Csönd volt, csak a beteg ziháló hörgése hallatszott, s az ezüstpapír-láncocskák halk nesze, ahogy a kislány ott az asztal mellett egymás után aggatta őket a karácsonyfára.

- Három gyertyavégem is van még! - szólalt meg boldog, csilingelő hangon, mikor befejezte a díszítést.

- Csak átszaladok Sánta nénihez gyufáért, s aztán boldog karácsony lesz, és énekelünk!

Alig csukódott be az ajtó, a beteg megszólalt megint. Rekedten, akadozva:

- Meghalni... nem rossz... az olyannak, mint én vagyok... csak... azt tudnám... Angyalkával mi lesz? Mi lehet belőle a maguk világában... rendőrfőnök úr? ... Az Angyalkákból?...

A rendőrfőnök néhány percig hallgatott. Amikor megszólalt a hangja komoly volt és szelíd:

- Nekem is volt egy leánykám - mondta. Angyalkának hívtuk őt is. Ekkora volt éppen, amikor... amikor meghalt. A háború vitte el...

- Sok mindent elvitt a háború - felelte a beteg.

- A családomat - mondta a főnök, és a hangja keserű volt.

- Az enyémet is... csak ő maradt. Angyalka. Kinek maradt? - tette hozzá a kérdést zihálva. - nekem, aki elmegyek?...

Aztán csönd volt a két magányos ember körül a szobában. Az emlékek árnyéka ránehezedett a csöndre, sötét, fekete, vérbe fagyott árnyékok, s az asztal közepén álló árva kis karácsonyfán didergett az ócska ezüstdísz. Könnyű, futó léptek hallatszottak kint, s a rendőrfőnök hirtelen fölkapta a fejét.

- Miatta ne aggódjon, Garami úr - mondta sebesen, s a hangja rekedt volt és fojtott.

- Angyalka az én leányom lesz, örökbe fogadom...

Az ajtó megnyílt.

- Itt a gyufa! - csilingelte örömtől lelkesen a kislány.

- Most meggyújtom a gyertyákat, nézzék!

A csöndben hallani lehetett a gyufa sercegését. Az öregember feje lassan megmozdult, s egy kép felé fordult a falon. Katonatisztet ábrázolt a kép.

- Ez volt az apja - motyogta halkan.

- A rendőrfőnök ránézett a képre, aztán lehajtotta a fejét.

- Magának ellensége volt... - suttogta a beteg lázas szája. A három kis gyertyacsonk apró, sárga lánggal égett a karácsonyfán.

Félénk, szomorú kis lángok voltak, de égtek mégis.

- Most énekeljünk! - szólalt meg a kislány a karácsonyfa mellett.

A rendőrfőnök fölállt.

- Kezdd el, Angyalka! - mondta szelíden.

Mikor a rendőrfőnök durván berúgta a Garami-lakás ajtaját, döbbenve torpant meg a küszöbön.

A hatalmas és félelmetes rendőrfőnök ott állt összetett kezekkel egy olcsó kis karácsonyfa előtt, mellette egy vézna, csillogó szemű leányka, és együtt énekeltek a karácsonyi dalt. Az ének elakadt, a leányka szeme nagyra nyílt, ijedtre, az egyenruhák gombjai hidegen csillogtak.

- Tegyétek be az ajtót! - mordult rá a rendőrfőnök az őrjáratra. - nem látjátok, hogy karácsony van?

- Aztán intett. - Énekeljete!

Ezüstös tiszta csengéssel emelkedett föl Angyalka hangja a fűtetlen, szegényes szobából, föl, föl a magasságos ég felé, s néhány pillanatig egyedül szálldosott, mint egy árva, Istenhez menekülő galamb.

De aztán lassan, tompán, mintha mély és sötét pincéből jött volna, követni kezdte énekét a férfiak dörögő

hangja is, s a dal hömpölygött, áradt, nőtt, emelkedett, míg végül is egyetlen hatalmas zsoltárrá forrva betöltötte a szobát s az egész sötét, hideg világot.

S a három kis pislákoló gyertyavég fénye szelíden csillant meg a marcona férfiak megkönnyesedő szemeiben. A beteg vénember ott hátul az ágyban lehunyta a szemeit.

Valami mégis megmaradt - suttogta halkan -, az emberi szív.

Köszönöm, Isten...

Disda Jenő:

Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, vig karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhitat
minden szívet átitat.

Pásztorjátászók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

Készült

a Szent Cándid Alapítvány gondozásában